aar den Hemel

Vriende… …gt gedroomd
Heel mij… …overstroomt
'k Was zoo droef gemoedsbewogen
Maar toch had ik nog plezier
k Had op aarde nooit geen mensch kwaad gedaan
Dus mijn ziel zou wel recht naar den hemel gaan
Nu met een man of drij tegde ze mij op zij
En iedereen die zei
Helaas ! en toen gaven ze mij een kruiske
In 't doodenhuiske

REFREIN

Ik vloog toen recht naar den hemel
Met den engel Gabriel
k Hing onder zijn vleugelen
Ik hield vast zijn leugeleu
Want geen enkel vogeltje vliegt zoo snel
Zoo kwamen wij aan den hemel
St Pieter kwam daaraan
'k Hoorde hem al reutelen
Met zijn bosch met sleutelen
'k zag daar 6 milliard tellooren rijstpap staan

11

In den hemel zag ik met een blij gemoed
Mijn vader, mijn moeder en broerke zoet
Wel Neelke' zij de gij da
Wel Neelke, riep mijn mama
Geef mij toch een kusje. och mij schatje klein
Gij waart nog zoo klein als ik gestorven zijn
Uw vader heeft gezee welke stiel gij dee
En gij zingt liekens hé kadée
Kom zingt er nu voor ons ook maar eentje
En heft u beentje

REFREIN

Ik zong dat den hemel trilde
St Cecilia speelde mee
Al de Sinjoren kwamen
Dan rond mij te samen
En ze riepen wel dat is het Selske hé
Proficiat mijn beste jongen
Proficiat. gij rare guit
Gij kunt ons vermaken
Zoo sprak ons lief Vrouwké
Kiest er nu maar 't schoonste engelinneke uit

111

In den hemel, daar is alles lief en schoon
Ons lief Vrouwke zit daar op een gouden troon
Daar ziet men geen woekeraars
Geen suiker opstapelaars
Suiker komen de Engeltjes daar niet te kort
Daar zijn nooit geen magazijnen ingestort
'k Zag daar veel pasagiers
Soldaten meest lansiers
Maar weinig renteniers
En ieder vliegt zoo maar in de ruimte
Gelijk gepluimte

REFRIEN

'k Zag daar geen gegalonneerde
Generaals of kolonels
Geen gepensionneerde, geen gedekoreerde
'k Zag er ook geen vrouwen met een beerenpels
En daar schept men maar genever
Lijk hier het water uit de vaart
Zilveren fourchetten, satijnen servetten
Al die er binnen komt die krijgt een rijspapkaart

IV

Vrienden lief daar heb ik nu verbaasd gestaan
'k Wist niet dat er beesten naar den hemel gaan
Maar 'k zag daar heel de Zoologie
En d'insecten galerie
Meezen muizen, moldenaren, menig mol
Heel den hemel die zat overkroppens vol
Opeens maakte mijn vrouw
Mij wakker en zei gauw
't Is tijd om op te staan 't was flauw
'k Had goesting voor mijn vrouw zoo 'n mot te geven
Maar sloeg er neven

REFRIEN

Ik zocht nog naar mijn mamake
Haar portretje vond ik gauw
't Hing boven mijn schouwke
Nevens dat van Pake
Toen ging ik op zoek naar onze lieve Vrouw
Onze L. Vrouw kon ik niet vinden
Maar ons lieve vrouwe beestjes wel
'k Telde er een dozijntje
Op mijn kusfluwijntje
'k Was nu niet meer in den hemel maar in de hel

EINDE

NIEUWE UITGAVE

van

DE VLAAMSCHE VOLKSZANGSTER

door

CESARINE DE SMET

Deze liedjes zijn den eigendom van

Cesarine De Smet

TERECKEN, 285

SINT-NIKLAAS-WAAS

De namaker hiervan maakt zich plichtig aan bedrog en kan vervolgt worden. Alle rechten voorbehouden.

Martha de schoone bloem

die verlaten is met haar kind

Aanschouw daar het meisje vol smarten
Met een schreiend kind aan het hart
Al wankelend en bevend op strate
Ja, van den eenen naar den anderen kant
En waar zij nu hulp komt te vragen
Wordt ze als een hond weggejaagd
Want men kent haar reeds al zoo lange
Eertijds was ze schoon en zoo rein
Zij wordt nu bespot en belachen
Als de modder en het slijk der strate

Refrein

't Is Martha de schoone bloem
Die verloor haar goeden name
Door een soldaaf verleid
Ontstoot hij haar liefdestralen
Haar kindje smeekte om brood
En moeder kan het niet geven
Toch niemand kent haar leven
De arme moeder heeft geen brood.

2

Nu was het een lief soldaatje
Die op het verleiden nu komt
Die sprak tot Martha 'k wil u trouwen
Gij zult weezen nu mijne vrouw
Haar hart werd weer door hem bekoord
Hoe zoet klonk die liefde voor haar
De toekomst scheen voor haar zoo schoone
Het was of het geleek op een droom
Doch hij was op een dag nu verdwenen
Zij was met haar kind weer alleene.

3

Nu verstooten van elkeen op aarde
Gaat Martha het leven nu in
Om een stukje brood te gaan vragen
Voor haar en haar kind nu alleen
Ach heb medelijden met haar lijden
Neen haar schuld is niet zoo groot
Want zij heeft niets misdreven
Ja elkeen kan vallen in dat lot
't Was Martha die haar moest gedragen
Om te komen uit dat droevig lot.

Dit repértorium mag door groot en klein gezongen worden, en bevat niets tegen de goede zeden.